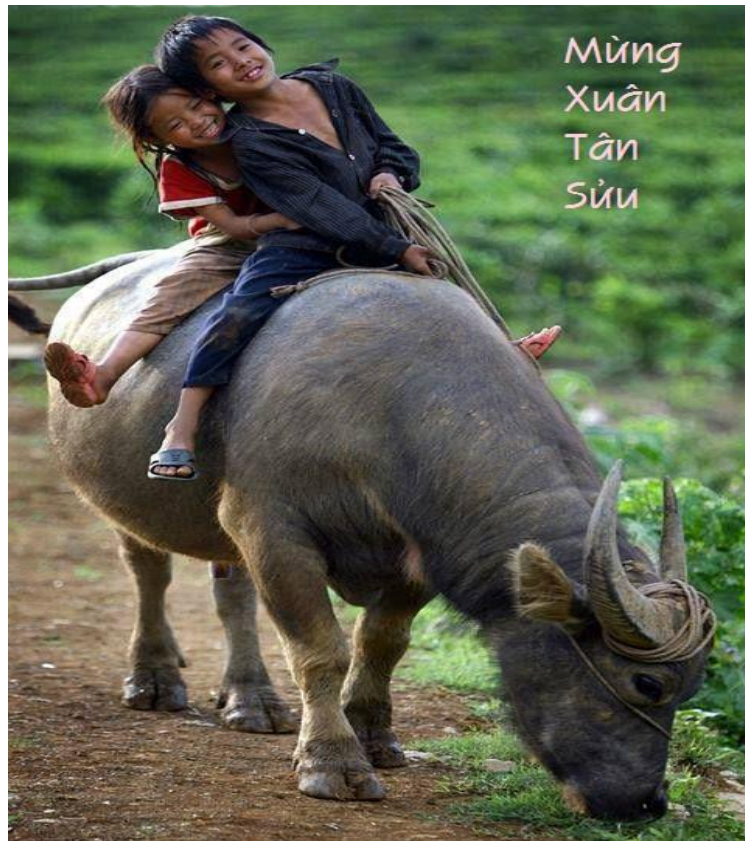

Tản mạn chiều cuối năm Canh Tý 2020

Các bạn thân mến,

Dù muốn hay không, dù lặng lẽ hay ồn ào, năm Canh Tý 2020 rồi cũng đang chuẩn bị qua đi, 365 ngày, 12 tháng sắp chấm dứt với đủ đầy những hương vị và màu sắc của cuộc sống...đậm nét khác thường là màu trắng khăn tang của một năm dịch bệnh...vui có, buồn có, thành công, thất bại cũng có, hy vọng và tuyệt vọng cũng có... Một đời người có bao nhiêu lần cuối năm? Không ai trả lời được.

Những người con xa xứ như chúng ta có lẽ sẽ cảm thấy một nốt lặng trầm chiều cuối năm cho đến lúc Giao thừa giữa năm cũ và năm mới Tân Sửu 2021. Và đây cũng là thời điểm chúng ta ngồi thật yên bên những người thân thương, cùng nhau chia sẻ tách trà đậm đà và cùng nhìn lại những ngày tháng vừa qua...

Bên này là buổi chiều cuối năm, nhưng bên quê nhà, Tổ tiên Ông Bà đã được trân trọng rước về đoàn tụ với con cháu trong ba ngày đầu năm.

Tôi đang ở trong buổi chiều cuối năm, thả hồn về quê nhà xa lắc, bên các Bà Nội Ngoại, bên ba má, chị em... lòng miên man và đồng cảm với:

- Những chuyến xe muện đưa những đứa con xa quê trở về mái nhà ấm cúng đoàn viên.

- Những chuyến hàng muôn, hàng hoa, trái cây, mứt bánh cô sức bán thật nhanh, bán tháo bán đổ cho hết để còn kịp về nhà chuẩn bị, sửa soạn mọi thứ đón Ông Bà....
- Những mua sắm vội vàng vì cơ hội mua được hàng rẻ giờ cuối, vừa với túi tiền khiêm tốn, ít ỏi để không thiếu sót cho con cái trong ba ngày tết quây quần...
- Buổi chiều cuối năm với hương vị đậm đà của nồi thịt kho tàu, của nồi khô qua hầm, của mùi lá chuối thơm dịu bốc hơi từ cái nồi to sôi nóng luôn được canh củi lửa đến nửa đêm.
- Buổi chiều tươm tất bên mâm cơm cuối năm sum họp đầu đủ các thành viên trong nhà, đôi khi cũng có mặt một vài người thân hay bạn bè về ăn Tết chung...bữa cơm tuy thanh đạm nhưng hòa quyện đậm tình như món dưa cà chắm tương cay nồng.
- Buổi chiều cuối năm với tôi lúc đó là cả một sự háo hức to lớn vì cứ loay hoay được má sai vặt, bung cái này lên, dẹp cái kia xuống...thình thoảng chạy vô buồng xem di ba đã ủi xong bộ đồ mới tinh đẹp nhất vừa mới may. Tôi nhớ hoài, năm cuối cùng trước khi xa nhà đi học tận trời Âu, lần đầu tiên tôi được Má cho phép mặc áo dài màu do tôi chọn, tôi chọn áo dài tơ màu nâu nhạt, có in hình mấy đồng tiền thời xưa, sau khi ủi, tôi được di cho mặc xem có đẹp như lúc ở tiệm không, trời ơi ngộ quá, lần đầu tiên được mặc áo màu để rước ông bà, tôi thấy mình bỗng dưng lớn hẳn ra, điềm đạm chậm rãi hơn những khi mặc áo dài trắng đến trường, tôi xúc động rơi nước mắt, ngực áo ướt vài nơi...ôi làm sao tôi vẫn nhớ hoài!

Những cái nhớ chiều cuối năm mà tôi đem theo, áp ủ, trân quý gìn giữ đã nửa thế kỷ rồi. Hành trang cuối năm của mái nhà thân yêu của tôi ngày xưa như thế đó. Tôi thương lắm.Sau này ở nước ngoài, tôi kể lại cho các con tôi nghe, chúng biết, chúng hiểu nhưng chắc chúng làm sao có những cảm xúc giống tôi. Cảm xúc của chúng mỗi ngày cuối năm ở xứ người cũng rất đẹp, đẹp cách khác.

Và buổi chiều cuối năm nơi này, mùi Xuân đầu không thấy, cái lạnh của giữa mùa đông làm tê cóng lá cành, tôi học theo bạn bè có kinh nghiệm, cắt vài cành cây trở bông vàng ngoài vườn đem vô nhà trước đây khoảng 2 tuần, nên bây giờ trên cành điềm một vài cánh bông vàng đón Tết cũng vui.

Thời còn là sinh viên, các hội đoàn cũng tổ chức mừng Tết vào dịp cuối tuần. Sau này có gia đình con cái thì buổi chiều cuối năm là dịp cả nhà cùng ngồi lại chuyện trò đôi chút sau bữa cơm tối. Bây giờ con cái xa nhà, mỗi đứa một nơi. Tôi và người bạn đời cùng uống trà, nhắc nhau nhiều về những sự kiện của năm sắp qua, xem mình đã làm được những gì hoặc còn đang dang dở điều chi, được và mất những gì...

Có những lúc chúng tôi ngồi thật yên, tự mỗi người lặng xuống, nhìn lại mình, nhìn lại cuộc sống, nhìn đến những ước mong mới mẻ...đôi khi sự điềm tĩnh và bằng

lòng khiến cho người ta dễ dàng tha thứ cho nhau những lỗi lầm, những hơi hợt của các ngày tháng qua, thông cảm nhau hơn, gạt đầu chấp nhận những điều không may mắn hay phiền muộn để cùng hướng về một năm mới an lành, hạnh phúc.

Có lẽ đất trời cũng có chút luyến lưu nên lòng tôi cũng có chút buồn buồn, tiếc nuối những ngày đã qua mang đầy buồn vui, đắng cay ngọt bùi với nhiều bài học của Đời. Cũng may nhờ có Đạo giúp thân tâm tôi tương đối giữ được cân bằng. Ý thức rõ ràng, vòng thời gian của một năm đang chuẩn bị kết thúc một chu kỳ. Đôi khi tôi chợt nhận ra mình còn thiếu sót điều gì đó rất quan trọng, có lẽ lúc đó tôi cần được chia sẻ một cách chân thành, được trãi hết lòng mình ra để ném được những khoảnh khắc êm ái, chan chứa bình yên...khi được tỏ bày, được đặt xuống những gánh nặng của lo toan, sợ hãi .

Rồi chợt nhận ra đời người như một dòng sông, những tướng nó thẳng nhưng lại có nhiều khúc uốn cong, có chỗ nước xoáy, có nơi tẻ ngược dòng ...nhưng dòng sông luôn xuôi chảy về biển mẹ. Dòng sông chảy một đời sông, mang theo những gì của ngày tháng qua và cũng đắp bồi phù sa cho những điều sắp tới.

Tôi tự hỏi, một năm qua, đã có bao nhiêu người quan tâm, giúp đỡ, có mặt, sẻ chia với mình và mình đã làm được gì cho họ chưa? Cho nên tôi phải quan tâm hơn, chia sẻ tình yêu thương trong trái tim bình an của mình đến họ nhiều hơn nữa!.Lâu nay tôi đã nhen nhúm được những đốm lửa nhỏ trong những đồng than đã tàn tro và tin rằng những đốm lửa này sẽ theo cùng năm mới sáng lên đầy nhiệt huyết. Qua đó tôi thấy rõ, dù có bao nhiêu thăng trầm, mất mát, đón đau...thì cuộc sống vẫn luôn vô tình, vẫn hồn nhiên ngày theo ngày trôi đi và mọi thứ rồi cũng sẽ qua...ngày hôm nay, ngày mai...đến ngày cuối năm. Một vùng thời gian thênh thang để khi quay đầu nhìn lại, mới biết rằng điều quan trọng trong cuộc đời là tình yêu thương, sự chia sẻ, lòng trắc ẩn, hiểu sâu để sống vị tha bao dung đối với chính bản thân và mọi người đang có mặt với mình. Nhìn cho kỹ để biết cho đi, hiến tặng nhiều hơn nữa.

Không chỉ riêng tôi, mọi người đều mong một năm khép lại nhẹ nhàng và những điều tốt đẹp, may mắn hơn sẽ mở ra:

- Mong an lành, bình yên đến với mọi người.
- Mong những người thân sức khỏe đủ đầy, không bị bệnh tật thăm viếng.
- Mong nụ cười luôn có mặt khắp nơi.
- Mong con người không phân biệt màu da chủng tộc luôn mở rộng trái tim thông cảm, thương yêu, cùng đồng hành trên mọi nẻo đường trên trái đất xanh này
- Mong mọi người biết ý thức để có sống có ý nghĩa với thiên nhiên đầy màu nhiệm mà không phải luyến tiếc sau này.

- Mong mọi người biết nhận ra con người thật của mình, biết mình có nhu cầu gì để tồn tại và để biết mình nên làm và không nên làm điều gì để thật sự có được những phút giây an lạc, khai phóng và tự do.

Tôi mở rộng vòng tay để chào tạm biệt năm cũ, chào tạm biệt chiều cuối năm và cười thật tươi như đóa Thủy tiên đón chào năm mới, cảm nhận rõ ràng, tôi còn thờ yên, còn đi vững cho những ngày mới, tôi còn sống để thưởng thức dòng sông đời đầy màu nhiệm này.

Hiên trúc tuyệt đầy - chiều 30 tháng chạp Canh Tý 2020

Bông Lục Bình

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/TamHaiDuc.html>

www.vietnamvanhien.net

